

Nadb. Kuharić pozvao je s. Terziju, misionarku u Indiji, da posjeti našu Crkvu. Njezina prisutnost među našim vjernicima pridonijela bi buđenju misijske svijesti u nas. Namjeravala je doći na proslavu naših solinskih jubileja, ali je bila spriječena.

Nadb. Franić, kao delegat naše BK, sudjelovao je na Talijanskom nacionalnom euharistijskom kongresu u Peskari 11. i 12. rujna o. g. te na Internacionalnom svećeničkom kongresu u Pompejima, 22. do 27. rujna o. g.

— Potom su biskupi izvijestili o nekim slučajevima povrede vjerskih sloboda u nas tijekom ove godine.

Dano u Zadru, 13. listopada 1977.

Tajništvo Biskupske konferencije

BOŽJI BORAC DIETRICH VON HILDEBRAND

(In memoriam)

U 88. godini života umro je Dietrich von Hildebrand. Sin je poznatog njemačkog kipara Ericha von Hildebranda. U svojoj 20. godini doživio je iznenađeno obraćenje. Dotada bijaše nevjernik. Iznutra obasjan Božjom milošću, nultarnjim svjetlom, bacio se u tren oka na koljena da se pokloni Onome koji mu je do tada bio nepoznat. Poput francuskog ateiste André Frossard-a i on je uzviknuo: »Bog postoji, ja sam ga susreo...« Od tog časa stalno je ostao Božji borac. Božji prijatelj. Dobar vojnik Kristov.

Svom svojom dušom, svim svojim srcem i bićem služio je Bogu kao sveuč. profesor. Djelovao je apostolski. Posebno svojim brojnim spisima, konferencijama i svjetlom svoga kršćanskog života. Osnovao je sretnu obitelj i kršćanski u njoj živio svijetleći drugima. Napisao je oko trideset knjiga.

Nakon II. vatikanskog sabora upozoravao je s velikim žarom i žestinom na pustošenja neobuzdanog progresizma, na zablude teologije, koja je prekinula vezu s tradicijom i crkvenim učiteljstvom, napisavši djela kao što su: »Trojanski konj u gradu Božjem« i »Opustošeni Gospodnji vinograd«. Pratio je život u Crkvi i u svijetu. Svaki krivi korak protiv Crkve teško bi ga se dojmio i ožalostio bi ga. Provodio je dubok duhovni, molitveni život. Georges Huber, švicarski književnik i novinar s njim se osobno susreo u Firenci 1972. i s njim raspravljao o prilikama u Crkvi. Obojica su iste misli. Jedne večeri Deitrich von Hildebrand nakon dugog raspravljanja predložio je Huberu da zajednički s njim i sa svojom ženom izmoli večernju molitvu — Večernju, Vespere. Huber je to rado prihvatio. Bio je zadivljen jednostavnom i žarkom pobožnošću filozofa. Huber je pazio kako napamet moli psalme uz zatvoreni brevijar. Jasno i pobožno, razgovijetno i sabrano. Liturgijski tekstovi su mu poznati. Hranio se njima obilno. Polako je izgovarao latinski, uživao u molitvi, hranio se molitvom Crkve. On, laik, stari profesor sveučilišta u Münchenu pa onda u Fordham-u (USA), filozof svjetskog glasa. Njegov primjer mora postidjeti one svećenike i redovnike koji često govore da dnevni poslovi mogu zamijeniti službenu molitvu Crkve. Takvi zaboravljaju da Crkva od njih traži svakodnevno moljenje čitavog oficija, a Jutarnja i Večernja da se ne smiju propuštati »osim iz teškog razloga« (OULČ 29). Uza sveto to ima, na žalost, i takvih koji tu molitvu nikako ne mole, nego se sami dispenciraju i uzimlju protestantski molitvenik iz Taizé-a... Kako će ih ovaj Božji borac postidjeti na sudu Božjem!

Nekoliko godina iza Drugog vat. sabora bio je u audijenciji kod pape Pavla VI. Veliki njemački mislilac iznosio je pred papom teološke i filozofske zablude, koje se uvlače u Crkvu, te na iskrivljivanje direktiva Sabora, posebno u liturgijskim stvarima. Na molbu Pavla VI. Dietrich von Hildebrand napisao je izvještaj o tom bolnom sadržaju. Taj tekst obradio je opširno i tako je nastala knjiga »Trojanski konj u Božjem gradu«.

Za vrijeme Drugog svjetskog rata Hildebrand je morao napustiti profesorsku službu u Münchenu. Nacisti su ga osudili na smrt zato što je branio prava Crkve. Pobjegao je iz Njemačke u Ameriku, gdje je na sveučilištu u Fordhamu nastavio profesorski rad kao filozof. Od tridesetak njegovih djela posebno se ističu: *Zenidba, čistoća i djevičanstvo*; *Opustošeni Božji vinograd*; *Trojanski konj u Božjem gradu*; *Celibat i kriza Crkve* (prevedeno na hrvatski!)... Ovaj učeni i ponizni laik, proživljavao je vjeru, iskreno je prakticirao i branio. Također i kršćanski moral branio je i riječju i spisima i svojim životom! Pravi branitelj vjere. Najbolji su mu argumenti iz Svetog pisma i Crkvenih naučitelja. Služio se obilno i svim dokumentima, koje je proglasio Drugi vat. sabor. Bilo bi potrebno što više njegovih djela prevesti na hrvatski jezik. Bila bi ta djela od velike koristi i svećenicima i laicima!

Srećko Bošnjak

I s p r a v c i

U prošlom broju SB (3—1977). potkralo se nekoliko tiskarskih pogrešaka, osobito u »Osvrtu na prijevod Novog Zavjeta III«, jer je bio pretežak za slaganje. Ovdje upozoravamo na one pogreške koje nisu lako uočljive:

Str. 186, redak 20. odozdo, umjesto **vječnosti**, ide **nježnosti**.

Str. 271, redak 10, odozgo, umjesto »i ja sam Janje«, ide »i ja sam **za** Janje«.

Str. 274, redak 11. odozgo, umjesto »ako nas kleveću«, ide **kako** nas kleveću«.

Str. 27, redak 21. odozdo, umjesto **segie**, ide **legei**.

Str. 276, redak 10. odozdo, umjesto »ukloniti u kontekst«, ide »**uklopiti** u kontekst«.

OBAVIJESTI UREDNIŠTVA

Pretplata je »Službe Božje« za 1978. god. 100—din., tj. 25—din. za pojedini broj, a za inozemstvo je 160—din. (20—DM, ili 9—US dolara, ili odgovarajući iznos u drugoj valuti).

U ovom broju SB dostavljamo pretplatnicima i pošt. uputnicu s oznakom koliko, prema našoj evidenciji, duguju za reviju i kolika joj je pretplata za slijedeću godinu. Onima kojima je označena samo pretplata za 1978. god. znači da su podmirili dosadašnja dugovanja.

Onima koji nisu isplatili dugovanja za 1976. i 1977. god., ili možda i više od toga, nismo u stanju slati revije dok ne isplate barem dugovanja.

U slučaju izmjene adrese, molimo da nam se to javi.

Iskreno se zahvaljujemo onim pretplatnicima koji nam odmah početkom godine šalju pretplatu za reviju. Tim doprinose da revija redovito izlazi. Nadamo se da će tako postupiti i za slijedeću godinu.